

Na Herb W. Księżstwa Li-
 tewskiego Pogonia/ y Oświeconych złaski Bo-
 żey Książat Sluckich z wielkich Księżow Litewskich od
 OLGERDA/ y Kijowskich od Włodymierza syna iego
 idących/ z krotkim wypisaniem ich Narodu sławnego.
 Przez Macieja Strykowski^o/ Do Jasnie Oświe-
 conych Książat Sluckich/ Jurya/ Syme-
 ona/ y ALEXANDRA Juriewi-
 czow/ Olekłowiczow.

Keynot Litewski y Herb starodawny

Ktory NARIMVNT sobie sprawil sławny
 A Kitaurusa bratom swym darował/
 Sam sie Pogonia zbroyna tytułował.
 Ktora Krolestwa znać wszystkie celnie
 Naż zbroyny z mieczem wyniosłym hárucie
 Na koniu bystrym/ a krzyż na ramieniu/
 W takim zwycięstwo dawa Bog zna mieniu.
 Kycerz iak wryty czerstwyy/ krzepto siedzi
 Karere toczy y na gołoledzi /
 Znac stary żołnierz w polu sie vchowal /
 Znac nie na bruku mestwa dołazował.
 Z tym Herbem swoje Gedymin wołosci
 Rozszerzył : z tym Rus hárda w przyległosci
 Z holdował : ktorym pirwey Litwa tyka
 Za Dań placila : wnet Pan z niewolnika
 Z ta on Pogonia Krzyżackie najazy
 Meżnie odbijał z Litwy/ z Zmodzi za wżdy/
 Z ta KEYSTVT Zmodzki on Olyses prawy
 W Prusiech w Ziflanciech zostawil znak krwawy

Narimunt Książ-
 ze Litewskie wci-
 niwszy sobie herb
 pogonia meja
 na koniu zbroyn-
 nego. Bratom
 Dawmantowi/
 Giedrusowi/
 Troidenowi / y
 Zolse/ Kitaurusa
 Herb Książki ita
 starodawny spuścił.

Gedimin rok
 1206. Wolyński/
 Luckie/ Belkie/
 Włodymierskie /
 Siewierskie Książ-
 stwa opañow
 y Kito w wsi

2

3ta

De Nicoclesia oratio

wstrzymać á te rzeczy piſać y mowić / któreby ſye podobaly ludziom.
Tom króćce mowil dla tego iżem rozumiał rzecz być przyſtħoyna á /
bys ty ktorys nie ledá kto ieſt miedzi ludzmi / aleſ inſſich pan / żadnym
obyczáiem z poſpolitym człowiekiem iednego mniemánia o rzeczách
niedzierzał / żebys teſz nigdy poćciwoſci ani dobroci ludzkiej roſkoſſa
nie mierzył / ale w ſpráwách poćciwoych one być mniemał. Zaſy / iſz
o polorowániu wmyſlu roznie náuczemi dzieťa / abowiem iedni z
dwornego gadánia / drudzy z náuki wymownoſci / drudzy przez nie
ktore inſſe rzeczy ſwym diſcipulom madroſć obiecuiá / ná to ſye wſz
dy zgadzáiá wſſytcy / dobrze poſtanowionego człowieka / że potrzeba
z tych wſſytkich rzeczy rozumu nábywáć. Mamy tedy te rzeczy o
ktorych watpimy opuſcić / á tego ſye iáć o czym żadnego watpienia
niemáſz / aby mogly być lepiey rozeznáne. **A** **C**oſiliarzow w ten czas
nawiecey kiedy bedzie potrzebá mamy pátrzyć odrzuciwoſſy ná ſtro
ne te / ktorzy poſpolicie o rzeczách mowia / nie z o tym zoby ſye miało
dziać nierozumieiaz / abowiem każdy wie / iſz ten który ſobie ieſt nie
pożyteczny / nigdy drugich medzſſyich nie uczyni. **A** przeto ſpráwne
y ktorzy wiecey moganiſz inſſy báczyć / wielce waſz á przyſtrzegay / y
miej to zá pewne / że dobry Conſiliarz ieſt pożyteczna y każdego prze
łożonego godna poſſeſſia. **T**e teſz rozumiey / żeć pániſtwa twego przy
ſporza ktorzy twemu rozumowi dopomocz y on wyprawić moga.
Jac ilem rozumiał nápomionolem cie / y teſz częſć iáćac moge wyrzas
dzam / leć masz chcieć abyć teſz drudzy iáćom ná początku mowil /
nie ledá iáćie dáry ofiarowali / ktore wy dáleko droſzey kupu
iećie / od tych ktorzy was dáruia / niſz od tych ktorzy przez
dáwaia / ale te ráczey dáry ktorych acz pilnie wſi
waſz / á ieſſeſze ná każdy dzien / nie opuſſczáiac
żadnego dnia / nie tylko niezetrzeſz / co ſye
onym przytraſnie / ale ieſſeſze wiet
ſze y droſſze uczyniſz.

Koniec.

W **K**raſowie

W **D**ziedziczow **M**arka **S**zarffenbergera.

Roku **P**ániſkiego. **1** **5** **5** **8**.

entz na Cătă:
ofu 1397.

Zta WITVLT iego syn Cătăry gromil
Zta aż za Oke Moskwe często gonil
Zta on od Morza do morza panował
Cătărom Carze iak chciał wstawował.

Olgerd roku 328.

Zta OLGERD wielki przepusć żem był minał
Z Litwa / y z Smodzja zwycięstwami slynal/
Zta triumfował w Moskwi: tamże iacie
Kniaziuhardemu wielkonocne daie/

Olgerd do Mos-
kwy perelagnal
Roku / 1333. w
przebitwysy ob-
powiedzi Dima-
tra Kniasta hat
dego walsual.

A sam kopija tuż pod grob przysła wil
Mowiac: Otoż ia coś ty groził sprawil
Tamże granice Litewskie zalozył
Po Mozaist: By dziś o Olgierdzie ożył.

Wladimierz Ol-
gierdowici pano-
wal w Kijowie/
Roku / 1336.

Ztego Olgerda idzie slawne plemie
Wlodimierz ktory Kijowska miał ziemie
X zta pogonia meżnie Cătăr kosil
Nigdy z tad lupu Poganim nie nosil.

Aleksander albo
Oleko / wmarł
roku 1455.

Zta też Pogonia OLEKO syn iego
Niewydał Oycā y Dziada meżnego
Z ktorego slawni sa OLEKKO Wicy
SLVCKIE Ksiażeta KIOWSCY Dziedzicy

Ida nadobnie iak z Kaystiego Drzewa
Z ktorego ono iadla owoc Jewa.
Leczbych ia za tych cnych Ksiażat slubował
Iżby z nich żaden Kain niezgwaltował.

Na swey galasce pięknie siedzi każdy:
Nigdy niezwiadna zielenia sie zawždy/
Owoc tuż pada podle drzewa swego
Cnotliwi rodza zawždy cnotliwego

Michal y Sie-
mon Ksiażeta
Kijowskie Oles-
kowiczy / w niesz-
bytnosci Kasis-
miera Krola Ja-
nielowicia / gdy
sie bawil wojna
zusta / sami od-
byli obrone ze
snyim woj-
nem trzymali/
O tem Kromer
swiadczy dowo-
nie in secunde e-
ditionis lib. 23. fol.
35. & 36. fol. lib.
24. prima verò e-
ditionis fol. 520.
I był dwa kroć
wybran na wiel-
kie Księstwo Li-
wie Simon
Kowci Rok
457.

ZOLELKA MICHAL syn / SIMEON drugi
Obadwa czyniac Oyczyznie poslugi
Iak obrzymowie zbroyni meżnie stoia/
A synowie sie ich iak psczółki roia.

SIMEON wybran był na wielkie Księstwo
Iż okazał nad Cătăry mestwo
Gdy pod Mozerem dwa kroć ich pogromil
Ku slawie wšytek swoy wiek był naklonil.

Kazimierz w ten czas Krol sie w Polšcze bawil /
Przeło Litewski Senat wnet z tem sprawil /
OLELKO Wiczą SIEMIONA wybrali
W Księdzem go Wielkim Litewskim wyznali /

Gdyż w ten czas nie był Dziedzic naden bliższy /
Ani rodzajem / ni godności wyższy /
Podwa kroć podnieść na stolec go chcieli /
X inż za Pana tak go wšytcy mieli /

rus Rex
is pte)
nyia & lar
supplicis

Alle Kás

Alc Kazimierz skoro sie dowiedzial/
Nie dlugo w Polsce slyszac te wieść siedzial
Przypadl do Litwy wsmierzyl ty spory
A datkiem hoynym z miekczyl Senatory.
Izby Siemiona na Ksiestwo niebrali
Ale y na tym iawnym znak podali
Ze godnosć w SLVCKICH Ksiedzach znali taka.
Iz im chcieli dac rzad z wladza wselaka.
A gdy SYMEON dlug smierci zaplacil
A dla cnot slawnych z swiatymi sie zbracil/
Basili ponim syn Ksiaze zostalo/
Ktore w Kopylu na ten czas mieszkalo
Tego KIIA Nie na Ksiestwo Kijowskie
Zgodnie wybrali / y na Czerniehowskie
Lecz Kazimierz Krol zayrzec mu stolice
Te Elekcyja obrocił na nice.
Do Kopyla dal Pinski Basilowi
Kijow z swej strony zlecił Gastołtowi/
Ale Kijanie Dziedzica miec chcieli/
A dlugie o tym z Krolemburdy mieli.
BA Sili potym w rychle smierci z ciala/
Tribut dal. Slawa tu wieczna zostala
Bez potomstwa z czedl z tad po nim stryioni
= Kopyl / Kijow / Pinski / przypadl Michalowi.
Ktory Nowograd wielki w ten czas rzadzil/
A w sytki wlości Ruskie iak Krol sadzil
Jechal na Kijow iak do swej Oyczyzny/
A na ktora miał przywiley Dziadzizny/
Lecz zazdrość slepa ktora w sytko psunie
A cnote swieta zawnždy przesladunie
Dala przyczynę iz to skasowano
Bo dlugo na to sidlo gotowano.
† Od tadze Kijow Woiewodztwem zostal
Tak temu cicho fortel chytry sprostial
Jako ciemoge (tak sie dzis czas toczy)
Zduzam fortelem nie z stanieli mocy/
Po Ksiazećiu zas SYMEON MICHAŁE/
Syn trzymal Kopyl z Sluckim Ksiestwen
Maz prawie cnota dzielna ozdobiony
A Ksiaze z Ksiedzow wielkich wrodzony.
Ten nad przypiecia Tatarstkie zagony
Zgromil gdy z Luckiej wlości gnali plony
Trzy tysiacce na placu ich zostalo/
A wiezniow z lupem w sytkich odbil calo
A ij

lit ma
se laut
plac p

Ba
K.

pro.
degit. O
w K. 2
y w
II

enże pod Sluckiem z nimi sie vgalial
Oczyznie mila iak mogac oslanial
Y obronił im zamku y posady/
C wiele ludu iego wzięli z stady.
Z Tatarowie w ten czas na wsze strony
od Nowogrodek puścili zagony
Za Niemnem włości poburzyli wšytki
A imo Sluck zaś gnali plon z dobytki.
Wnet Książę SIEMION wdalsie za nimi
Zabiegaiac im inieyscy świadomymi
Za Mozerem ich w šestciu mil dobieżał
Gdzie już bezpiecznie Carzył košem leżał
Im na śmiałości mężney niezbywalo
Ale Pogaństwo wnet sie z żykowało
Iż przed wielkością ich musiał ychodźć
Bo trudno dwiema ze stem bitwe zwoźdźć.
Iż obronna ruka vředi z trwogi
A Carz do Hordy wrocił sie też srogi
Lecz Witebsk/Drucko/y Mińsk potym w kolo
Tak zburzył/ aż plac każdy ostał golo.
Symeonie Książęciu przeslawnym
Ktory z KOKLE Sem Rzymskim z rownał dawnym
VRGI Syn Księstwo Sluckie opanował/
Dziadów y Oycy w cnorach naśladował.
W młodym wieku lecz z rownał z NESTO Kem
W powadze w meście z Trojańskim HECTO Kem
Dotwierdził sławie sławy Olgerdowey/
Dilnujac stale nauki Marsowey.
Sam tysiac Tatar na Kudku pogromił/
Z Murzow trzech aż pod Oczałow gonił/
Zas w polach siedm set poraził ich straży/
Sam był wodzem/na czym wiele waży/
W Tatarow dwadzieścia siedm tysiac
Iż us ciagnelo/ wnet Oczyznie ścżyczał/
Dop 1 set żołnierzow tysiac pieřych sprawił
Za nie poczem sam w przod przed inře stawił/
Za inře 10 tysiac z Książem KON Stantinem
Przeoražil/y gnał w petach gminem/
OLELL z Polaki/ sławnie Triumfował
W Kiełscie tysiac więźniow odratował.
VRGI w swym wieku śedziwym/
ZIMVNTEM Sławnym Krolemy śczęśliwym/
Dobrac iezdnych swym nakładem maiać
Z Oręza Przodków niewydaiać.
Ite y Polskie Rycerstwo
Most wy przeslawne zwyciestwo:

Iż ich pięćdziesiąt tysięcy zgronomili/
Drugich w KROPIwnie gonisc potopili.
A Książę IVRGI skończywszy wiek długi
A dla Oyczyzny przeważne posługi
Kozstał sie z światem dwu syna po sobie
Zostawił k' wieczney przodków swych ozdobie.

IVRGI, SIMEON plemie Olekowe
Oyczyzny bronieć namilszey gotowe
Spokoynie na swym wdziale z nich każdy
Wlasnego prawa używając zawždy.

A gdy Krol AVGVST do Poswola ciągnął
By hardych Lisląd z Mistrzem ich powściągnął
Wnet Książę Jurgi z Symeonem bratem
Wyprawili sie zbrojno tymże latem.

Czterzy tysiące żołnierzo w stawili
Strzelbe y pieśzych k' temu przysadzili
Wlasnym nakładem z wrodzoney dzielności
Pokazali znać Oyczyźnie miłości.

Symeon potym gdy Książę z Ostrogą/
Poiał: z śmiercią go infa zaśła drogą:
Musiał do nieba ciągnac z tego świata/
W zupełnym Księstwie zostawiwszy brata.

Ma z meśtwą sławę. y z nauką pilności/
Iż Loricus wyśedł ku iasności/
Jego nakładem po Polsku wydany
W którym cnot wszytkich jest wzor malowany.

Ma nieśmiertelna sławę y z wymowy
Bo to CICERO był Litewski nowy
Zdumiał sie August Krol jego wymowie
Ktora do niego uczynił w Krakowie.

LEGwickie/Brzegskie też Książęta potym/
Kochaly sie w nim iak w kleynocie złotym
Widzac w spianiała dzielność y wrode
A Senatorsta w mlodości swobode.

Godzien NESTORA przetrwać był w siwiznie
W meśtwie ALCIDA ku sławie Oyczyźnie
Lecz cnote lubiac Bog/wzial go do siebie
Dal mu Korone zasłużona w niebie

A Jurgi w Księstwie z łaski Bożey swoim
Został co bylo pirwey w dziale Dwornim
Ktore porządkiem pilnością chedoży
Ktemu sam z nieba Bog hoynie go mnoży

(Acz zazdrość slepa na cnote sie kusi/
Lecz przed nią zawždy w kat sie tulic mu

U enota wzgore iak Orzel wylata/
Zazdrość iako tchorz kradkiem cudze chwata)
on w swym siedzac zawždy o tym myslil/
Jakby w posłudze Oyczyznie sie iscil.
Zatney wyprawy przeciw Moskiewskiemu
minal: takze przeciw Przekopskiemu.
doży Lepelskie y to dzis Jezioro/
Gdzie tego vsy leżaly na czworo/
Swiadczy Iwanſkie pole / y Czasniki
Gdzie często Moskwi Litwa rwala bytki.
wždy byl gotow Oyczyzny swey bronie
POGO Na swych nieprzyiaciol gonie
Gdyby do tego przyszlo / znacby bylo
Komu spolnego dobra ſzczycie miło.
iz w Interregnum czy mały lud chowal
iesliby gwałt Oyczyzny ratowal
nym własnym ſkarbem : przeczże zla zazdrości
ayrzyſ tych DA Kow co ſa z wysokoſci.
nac to iest rzecz vmiec swym ſaſowac
rzyſle przygody madrze przepatrowac
o madych vrad tym y Państwa ſtoia
d sie dobre wſelkich w nich dostatki roia.
asbydlu przyſtoi / kto wſytki
a ſwe traći / przez nieſluſne zbytki
cy Olein niewczas zebrać chodza
y w ich Lampach zgaſl / wiec sie nedza chlodza.
Irowki ſobie przez lato zbieraly
as na zime przyſla żywność mialy
Swierzki v nich co ſtakaly lecie
roſily by ich mialy w swym powiećie.
wiac będziem wam pieknie ſiostry ſpiewac /
Irowki im rzekly: niehcem ſie my zdziewac
zcie na laki gdzieſcie wiec ſpiewali /
namiſcie w Gumno to nieſpiżowali.
is gdy ſie Jurgi zlaczył z Domem onych
Dzielnych z Teczyna Groſow Oſwieconych
Poial ſioſtre ich PENELOPEN druga /
ktorey HELENA moglaby by być ſluga.
a trzech vda w ch Kſiazat Synow ſplodzil
ym ſie O LEL Kow Dom znouu odmłodzil
/ Symeon / Aleksander trzeci
y Oycá: Slawney Matki Dzieci.
eta z Kſiedzow onych ſlawnych /
ofowiektory Dom z lat dawnych:
w pola

W Polsce jasnie tak Diament w zlocie/
W Rycerskich sprawach/ w Kadzie w awi
Od B D Leslawa pierwszego CHROBRO
Ktory byl tak zwan dla serca
Dom Teczynskich z swym iasnym
Potomkowie ich ida tymze
Idziez wy tez tak o Ksiazeta
Wspomniawszy sobie na Pradziado
Cwiczenie sie z ich spraw przena
Tych sie chwytaycie w przod
Bo to potomkom prawdziwym
Przypatrowac sie Pradziado
Brac wzor z ich cnoty przez ktor
A kresu slawy niesmiertelney do
Bo/ na tey gore przez ciernie sie da
Wszystki zlezbytki dla cney slawy
Milosc Oyczyzny/ Dzielnosci poc
Od kilku set lat slawia ich iak żyw
Niech nasladunia drudzy Kamilusow
Rzymskich Katonow y Gracjusow
Scwolow/ Grałow/ slawnych
A inszych Grecskich/ y Perskich
A wy to w Domu ene Ksiazeta macie/
Jesli Przodkow swych Dziecie wspomnieta
Weyrzcie iedno z pilnoscia w Kronice
Naydziecie dziwne ich meznich spraw by
Mendolf/ Narimunt/ Witen/ z Gedimniem
Keystut/ z Witultem co tez broil synem
Wspomnicie potym meznego OLGERD
Jak w Moskwi wital Moskwiina snie
Jak Krol IAGIELO woyska Pruskie kosc
Jak Wladslaw z Turkow zwyciestwa o
Jak on Kazimierz potlumil Krzyzaki
Wolochy Zigmunt iak bil nieboraki
Naydziecie w rodzie swoim ANNIBALE
EPAMINUNDI co czynili stale
Dyrzcie Brutum/ Achillem/ Hektorem/
Jedno wy idziecie z mlodu za ich tocin
Naydziecie iak sie w Rycerstwie zachowac
A iak Oyczyzny rozumem ratowac
Jako Ksiazeczy stan z slawo promadzi
Jak w SENA Torskim kole madsze rad
A ia szesliwy z swoim wirsem bede/
Gdy tez o waszych sprawach pisac sie de:

wiac iak przodkow waszych slawne dziele
 wspomniawszy az sie serce smiecie/
 Homerus slawi Troianczyki
 zefi/ Neptuna/ y Marsowe syki
 ARO AEneam, Liuius Rzymiany
 so z Wenera/ Kupidowe rany
 historia waszych przodkow slawie
 prochu ich wzwodzac/ na tym swoy czas trawie
 By zywtot mieli nie zgliny zleiony
 Lecz ten ktory brzmi/ wiecznie na wsze strony.

ILLVSTRIS: PRINCIPIBUS D.

Georgio, Simeoni, & Alexandro O Lelcouitijs.

Ducibus Sluceñ.

Augustinus Rotundus Secretarius S. Regis Maiestatis S. P. D.

Endicet illustres alius sibi crebro Catones,
 Obscurusq; satum se ferat aufonijs,
 tenebris alius proauos, atauosq; profundis
 Eruat: vt tenuem tollat ad astra domum.
 mmentent aquilas alij, Gryphosq; rosasq;
 actent cum factis stemmata clara suis.
 matus tumidos coemant, mercentur honores,
 et bona conquirant sortibus, gre, dolo.
 q; vos auida cum pica hinc inde petetis
 rnatum: proprijs laudibus eximij.
 s sunt animi bona, sunt & corporis, & que
 endere Rhamnusia caeca potensq; solet
 is est genus, & tituli, cum stemmate ab ipso
 erdo: Litauum Principibusq; viris.
 t vt infixis alte radicibus arbor:
 ena, ferens ramis rosida poma suis:
 rdo sic vestra domus subnixa parente:
 lorentes fructus fert, tulit, atq; feret.
 lateat patulo ne vestra potentia mundo:
 Laudum praconem quaerite Veridicum
 mine concelebret Sluscum, collaudet Olelcos,
 ananea t vestrum semper in orbe decus.
 ere sed quid opus? qui quaeret, tempora perdet
 xatus adest praeco disertus, adest
 s, hinc vsq; ad sydera notus
 sacer Littae praeco tuus
 is Litauum qui gesta tenebris
 rem, bellaq; magna Ducum.
 & magno teneatis honore Poetam
 hic laudum praeco disertus erit.

